

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

Ἀπόκρεω ἐν εἶδει Σαρακοστής. — Ὁ Μασκαρόκοσμος καὶ τὸ Ἄκουα φόρτε. — Ὁπερέτται Βαλκανικά. — Ἱστορικά οἰκίαι καὶ ἀνοικονόμητοι οἰκονομίαι. — Καπνὸς ἦν καὶ δὲν διελύθη — Φόρος ἀφορολόγητος. — Διαλέξεις μπολσεβικαὶ περὶ Ἑλλήν. ποιήσεως. — Εἰς θρύλος θηλυκός — Κεράλ, Λοτί, Δ' Ἀννούτζιο. — Νεκραναστάσεις.

ΩΣ πιστὸς χρονολόγος πρέπει νὰ ὑποβάλλω τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐφετειῶν Ἀπόκρεω. Πρὸς μεγαλοπρεπέστερον ἐορτασμὸν ἀπηγορεύθησαν αἱ μετεμφιέσεις, αἱ προσωπίδες καὶ ἡλαττώθη ὁ φωτισμός! Τοιοῦτοτρόπως ἡ Καθαρὰ Δευτέρα συνέπεσε μὲ τὸ Τριώδιον. Δὲν κατεδέχθησαν νὰ ἐμφανισθοῦν οὔτε τὰ Ρόπαλα, οὔτε ἡ Γκαμήλα. Ἐν τούτοις αἱ χοροεσπερίδες εἰς τὰ καμπάρ, εἰς τὰ «Ὀλύμπια» καὶ τὰ Ντάσιγκ καὶ αἱ Ἐπιθεωρήσεις εἰς τὰ θέατρα δὲν ἔλειψαν. Εἰς τὸ Καπρί, τὰ Φόξ - τρότ καὶ τὰ Τραγκὸ συνκέντρωσαν πολὺν καὶ ἐκλεκτὸν κόσμον ἡμίκοσμον δὲ τὰ ἄλλα κέντρα. Ἐδόθησαν bal de Têtes, danse Japonais, bal blanc et Noir, Danse Orientale, danse des Roses καὶ ... ἑλληνικὸς χορὸς, πρὸς εἰρωνεῖαν καὶ ὡς οὐρὰ τύσων ἄλλων χορῶν ποικίλων προελεύσεων.

Ἐπιθεωρήσεις ἐπαίχθησαν ἢ μᾶλλον... ἐδιδάχθησαν: Εἰς τὸ «Κεντρικόν» ἡ «Ζούρλια» τοῦ Ἄκουα-φόρτε ποῦ καλλίτερα ἦτο νὰ μὴ τὴν ...ἄκουα, οὔτε νὰ τὴν ἔδλεπα. Ὁ «Μασκαρόκοσμος» εἰς τὴν «Ἀλάμπραν», ὁ «Χαροπόλεμος» εἰς τὸ «Κυβέλειον», ἡ «Μασκαράτα» εἰς τὸ «Κοτοπούλειον», ὁ «Καρνάβαλος» εἰς τὰ «Διονύσια». Σενεράφησαν διὰ νὰ παιχθοῦν ἀποκλειστικῶς κατὰ τὰς Ἀπόκρεω φαντάζεται κανεὶς τι ἀξίαν εἶχον. Ταύτας ἀπεπειράθησαν νὰ συμπληρώσουν αἱ Soirees noires, ἀλλ' ἐπενέβη ὁ κ. Κοκκαλᾶς, ἤγουν ἡ ἀστυνομία. Ἐτσι οἱ νέοι καὶ τὰ γεροντοπαλλήλαρα ἔχασαν μίαν ... κίσθητικὴν ἀπόλαυσιν.

★

Ἡ γνωστὴ ὁπερέττα ὁ «Σοκολατένιος στρατιώτης» δι' ἧς σκυρίζονται οἱ Βούλγαροι, ἐσφυρίχθη ἀγρίως εἰς τὸ θέατρον «Σάδοβα» τῆς Πράγας, ὑπὸ ὀμάδος Βουλγάρων φοιτητῶν. Ὁμοῖον ἐπεισόδιον ἐσημειώθη ἐν Κων) ὅλπει δταν διὰ πρῶτην φορὰν ἐπαίχθη ἐκεῖ ἡ «Εὐθυμὴ χήρα». Οἱ ἐκεῖ Μυροβούνιοι θυρωροὶ με γάρων κατέλαβον τὸ ὑπερῶν καὶ μὲ τὰ πιστόλια εἰς χεῖρας ἡμipόδισαν τὴν περάστασιν διότι ἐσχυρίζετο εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ πρίγκηπος Δανήλου ὁ τότε διάδοχος τοῦ Μυροβουνίου.

Μόνον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀδιαφόρως ὑπεδέχθημεν τὴν ὁπερέτταν τοῦ Λέχαρ Ὁ «Βασιλεὺς τῶν Βουνῶν» ὅπου ἀναζή ἡ Ἑλλάς τοῦ Ἐδμόνδου Ἀμποῦ, ἔργον ἄλλως τε ἀτυχὲς καὶ ἀπὸ μουσικῆς ἀπόψεως. Ἐπαίχθη ἀρκετὲς φορές, περικολλουθόντος τοῦ Ἀθηναικοῦ κοινοῦ τὰς περικολλήσεις μὲ εὐαγγελικὴν ἀνεξικακίαν ...

★

Λόγος ἐγένετο περὶ τῆς ἀδιαφορίας ἣν ἐπέδειξε τὸ Κράτος μὴ διασῶσαν τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἔμεινεν ἐν Μεσολογγίῳ ὁ Βύρων καὶ ἐκ τῆς ἀφορμῆς αὐτῆς κατὰκρίνεται ἡ ἀστοργία πρὸς τοὺς τόπους, οὓς ἀπληθυνάσιν ἡρωικὰ γεγονότα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 21. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκτονταετηρίδος, δι' ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Μνημείων ἣν εἶχε καταρτίσει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μεταξᾶ, καὶ ἧς μετέχον οἱ εἰδικώτεροι διὰ τὴν διάσωσιν τῶν ἱστορικῶν μνημείων, εἶχε καταρτίσει προγράμμα ἐργασίας δι' οὗ ἐλαμβάνετο πρόνοια καὶ διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Βύρωνος ἐν Μεσολογγίῳ καὶ ἐν Ἀργοστολίῳ, διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἐπισκόπου Ρογῶν, διὰ τὴν καταπεσοῦσαν οἰκίαν τοῦ Κανάρη, διὰ τὴν ἱδρυσιν ἀναμνηστικῶν στηλῶν καὶ ἐνεπιγράφων πλακῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὅπου ἐνεδεικνύετο ἡ μνεῖα ἱστορικοῦ γεγονότος, σχετιζομένου πρὸς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα. Ὅ,τι δὲν ἔκαμε εἰς διάστημα ἑκατὸν ἐτῶν τὸ Κράτος, θὰ τὸ ἔκαμνεν ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐπτὰ ἐτῶν, μέχρι τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Κράτος ἀνεξάρτητον. Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ κατηργήθη διὰ λόγους ... οἰκονομίας καὶ τοιοιουτρόπως ἐπὶ πολὺν καιρὸν θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀκούωμεν παράπονὰ καὶ διαμαρτυρίας καὶ ὑψώσεις φωνῶν δι' ἀσύγγνωστον ἐγκατάλειψιν τόπων, οἱ ὅποιοι ἔπρεπε νὰ εἶχαν πρὸ πολλοῦ κηρυχθῇ ὡς ἐθνικὰ κτίσματα καὶ ἱερὰ προσκυνήματα.

★

Τὴν ἀλματικήν αὕξησιν, κατὰ γεωμετρικὸν πρόσθετον, τῶν τροφίμων ἀκολουθεῖ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων εἰδῶν. Εἰς τὴν εἰς ὕψην ἀναρρίχῃσιν τῶν τιμῶν πρωταγωνιστεῖ ὁ καπνός, ἀπὸ ὁπωσδήποτε ἀνέρχεται, ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ στόματος, εἰς τὰ ὕψη. Αὐτὸς ὁ ὁποῖος καίεται, ἀποροφᾶται, καὶ ἐξερροῦται, τὸ ἐλαφρότερον πλύνων τὸν ὁρατὸν προγυμᾶται, ὑπερτιμᾶται ἀσπλάχνως. Σχεδὸν κατὰ δεκαπενθήμερον ἐκδίδεται, ὡς νὰ ἦτο περιοδικόν, Νομοθετικόν διάταγμα περὶ αὐξήσεως τῆς φορολογίας τοῦ. Ἐ-

δὴ δὲν ἔχει ἐφαρμογήν τὸ τῆς ἐκκλησίας «Κα-
πνὸς ἦν καὶ διελύθη». Καπνὸς εἶναι καὶ ...
καπνίζειται, ὅσον καὶ ἂν ὑπερτιμηθῇ. Πολλοὶ
ἐν τῇ ἀπελπισῇ των λαμβάνουν τὴν ἡρώδη
ἀπίσταν νὰ κόψουν τὸ τσιγάρο, ἀλλὰ συγχρόνως
τὸ λαμβάνουν εὐθύς μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἥν ἔλαβον
πρὸ ἡμίσεως ὥρας καὶ τὸ καπνίζουν. Ὁμοιά-
ζουν οἱ «ἄκαπνοι» αὐτοὶ μὲ τὸν περιρρημὴν ἐ-
κείνον ἱατρὸν, ὅστις ἔγραψε ὁλόκληρον σύγ-
γραμμα κατὰ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν ἐπιβλαβῶν
συνεπειῶν τῆς ἐλευσίνης συνηθείας τοῦ καπνί-
σματος, ὡς ἀνθυγεινῆς, καὶ ἐν ὑποσημειώσει
ἔγραψε : «Τὴν σιγμὴν καθ' ἣν γράφω τὰ ἀνω-
τέρω, καπνίζω.»

Μετὰ τὸν καπνόν, ἦλθεν ἡ σειρά τῆς φο-
ρολογίας τοῦ... ἀέρος, ὅχι ἐκεῖνον τὸν ὅποιον
κοπανίζουν οἱ ἀερογράφοι, οὔτε ποῦ καθουδί-
ζουν οἱ ἀερολόγοι, ἀλλὰ τοῦ ἀέρος, τοῦ ἀνευ
χημικῆς ἐνεργείας μετασχηματιζομένου εἰς Πι-
τωλὸν διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐπιχειρήσεως.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορολογικοῦ συστή-
ματος, ἐν ὑπολείπεται : Νὰ φορολογηθῇ ὁ...
φόρος ἐγγνωμασύνης ὃν ἀπατίουν οἱ ζῶντες
πρὸς τοὺς ἐκλιπόντας συνανθρώπους των.

Ὅμως κυρίων καὶ ὁμιλος κυρίων συνώμων
νὰ διδάξουν ἐκυτὰς καὶ ἀλλήλους — ἐν στενῷ
πάντοτε κύκλῳ — νέας θεωρίας περὶ τῶν
νεοελλήνων ποιητῶν. Ὁ κ. Μηλιάδης μὲ αὐ-
στηρὸν τόνον ἐπέκρινεν ἕως τῶρα ὅσους ἐτόλ-
μησαν νὰ γράψουν στίχους πρὸ τῆς γεννήσεως
του. Παραλλήλως πρὸς τὸν ἀγορητὴν, ἀλλὰ
καὶ μὲ ἀντίθεσιν καταφάνῃ εἰς τὸν τρόπον τοῦ
σκέπτεσθαι, κατεχειρίσθη τὸν Σολωμὸν ἢ
γνωστὴ ὑπὸ τὸ ἄρρεν ὄνομα Ἄλκης Θρύλος
κυρία Κυρύλλου. Ἐκρίνε καὶ ἐπέκρινε εἰς δύο
μικρὰς διαλέξεις τὸν Σολωμὸν εἰς μίαν γλῶσ-
σαν ἀγνοοῦσαν γραμματικὴν καὶ συντακτικὴν.
Τοῦ ἡρνήθη, ἂν καὶ ἔγραψε τὸν ὕμνον τῆς
ἐλευθερίας καὶ τὸ ἐπιγράμμα τῶν Ψαρρῶν τὸν
πατριωτισμὸν, ἀποκαλέσασα αὐτὸν ὅχι Ἕλληνα,
ἀλλὰ... φιλέλληνα. Τοῦ ἡρνήθη καὶ ποιη-
τικὴν ἀξίαν. Ἐκ τῆς ὁμιλίας της ἡλιεύσαμεν
τάς ἐξῆς γλαφυράς ἐκφράσεις : Ἡ Σολωμονική
ποίησις (ἐννοοῦσε τὴν ποίησιν τοῦ... Σολωμοῦ)
ὁ περίγυρος (δηλ. τὸ περιβάλλον), ἡ εὐθυμητική
ποίησις τοῦ Χριστοῦ (γράφει : εὐθυμος), τὸ
σύμπαντο (ἥτοι τὸ σύμπαν), αἱ ποιητὲς τῆς
πρὸ τῆς Ἐπανάστασης ἐποχῆς καὶ τῆς Ἐφτά-
νητος καὶ ἄλλας ἐπίσης κομπᾶς φράσεις, ὧν
καὶ ἔστι ἀριθμός. Ἡ ὁμιλήτρια ἐχαρκατήρισεν
ὡς κατάρχην τὴν καθαρῶς. Ἀφοῦ δὲν κα-
τάρωσε νὰ τὴν μάθῃ ὅπως πρέπει, ἐπόμενον
εἶνε νὰ τὴν κατάρχῃται.

Οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὅποιοι δὲν ἀπέκκμον νὰ σφά-
ξουν τοὺς χριστιανούς, ἐκδηλώνουσι κάποτε καὶ

φιλολογικὰς τάσεις παρὰδόξους. Δὲν ἠρέσθησαν
εἰς τὴν πασχοδοποίησιν τοῦ Πιέρ Λοτί, τοῦ
χαρμεομνοῦς πλοιάρχου, ἠθέλησαν τῶρα νὰ
κωμικοποιήσουν καὶ τὸν στρατάρχην τοῦ Φιοῦμε,
παλαιὸν ἐραστὴν τῆς Δούζε, τὸν Γκαμπριέλλε
δ' Ἀννούτζιο. Καὶ μολονότι ὁ Ἰταλὸς ποιητὴς
ἔχει ἀρετὴν δόξαν φιλολογικὴν, τοῦ φορτῶν
ὁ Κεμὰλ καὶ τὸν τίτλον τοῦ πασᾶ, τὸν ὅποιον
εὐγνωμόνως ἐδέχθη ὁ Γκαμπριέλλε. Τοιοῦτο-
τρόπως οἱ Κεμαλικοὶ ἀναμείγνυνται καὶ εἰς τὰ
γράμματα—ἐνῷ ἕως τῶρα διεκρίνοντο εἰς τὰ
χαντζάρια—καὶ ἀφοῦ δὲν ἔχουν συγγραφεῖς
δικούς των, πολιτογραφοῦν τοὺς ξένους διὰ τῆς
μεθόδου ὅχι τοῦ παπᾶ, ἀλλὰ τοῦ... πασᾶ.
Ὁ ποιητὴς τοῦ «Νηὸς» θὰ λησμονήσῃ ἄραγε
πρὶν φορέσῃ τὸ καλπάκι τοῦ Μουσουλμάνου
στρατηγοῦ, τοὺς ποιητικούς κεραυνούς οὓς ἐξα-
πέστειλε κατὰ τῶν Τούρκων, ὅταν ἡ Ἰταλία
τοὺς ἐπολεμοῦσεν εἰς τὴν Βεγγάζην καὶ τὴν
Τριπολιτιδαν ;

Δύο ἄνθρωποι, καὶ οἱ δύο δικτάτορες, ἕνας
Τούρκος καὶ ἕνας Ρῶσος, πεθαίνουν κάθε μῆνα
καὶ ἀνίστανται μετὰ δύο ἡμέρας. Ὁ Ἐμῆρ
καὶ ὁ Λεβὶν ἀνταποκρίνεται βεβαίως ὅτι παρέ-
στησαν εἰς τὰς κηδεῖας των, καὶ νεώτερα τηλε-
γραφήματα ἀναγγέλλουν ὅτι ἔχουν ἄριστα εἰς
τὴν ὑγείαν των. Κατήνησαν μὲ τοὺς διαψευ-
δομένους θανάτους των μυθολογικοὶ φοῖνικες, ἢ
μᾶλλον βρυκόλακες αἰμοσφάζοντες.

ΔΑΦΝΙΣ

Η ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΕΛΑΤΗ

Κιτρινιασμένα γέρνοντας ἡ Ἐλάτη τὰ κλωνιά,
Δίπλα στὸ δρόμο στέκεται μὲ τὴν κορφὴ κομμένη
Καὶ λέει μ' ἕνα παράπονο π' ἀπὸ βαθειὰ της βγαίνει :
— «Κατάρρα στὸ φονιά,,.

Ναί, τὴν κορφὴ της ἔκοψε τ' ἀνθρώπου ἡ ἀπονιὰ
Καὶ τὴν πληγὴ της ὁ στεγνὸς χυμὸς της πλημμυράει
Καὶ τ' ἀγεράκι ποῦ παῖζε μ' αὐτὴν, τώρα σφυραίει :
— «Κατάρρα στὸ φονιά,,.

Τρίξει τὸ δένδρο ἀδύναμο μέσ' τὸ βαρὺ χιονιά
Καὶ λέει. «Μαχίρι ἂς γίνονταν, γιὰ σέ, κάθε μου φύλλο
«Καὶ τὸ στεγνὸ κρεββάτι μου, μὲ τὸ δικό μου ξύλο,,
«Κατάρρατε φονιά,,.

«Κατάρτι θάμαι, νὰ κρατῶ τῆς βάρκας τὰ πανιά
«Ποῦ θὰ περιᾶς τὴν ἀδεντρη Ἀχερουσία λίμνη
«Κι' ἐγὼ θὲ νὰ τὴν κυβερνῶ, τιμόνι της στὴν πρύμνη,
«Κατάρρατε φονιά,,.

Μακρὰ ὁ διαβάτης θέλοντας νὰ βρῇ τὴ λησμονιά
Στὸν ἴσκιό δένδρου ἐρημικοῦ νὰ γύρη, ν' ἀνασύνῃ,
Λέει, σὰν βλέπει τὸ Ἐλατο ποῦ μέλλει νὰ πεθάνῃ,
«Κατάρρα στὸ φονιά,,.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ